

HJORTBERG, GUSTAF FREDRIC

**Ägtenskapet; under bild af en mödosam
skepsfart, wid skepparens, äreborne och
wälbefarne Anders Torsons, samt jungfruns,
äreborna och gudfruktiga Börta Peterssons,
ägta förbindelse på Bongsbo, uti et**

Göteborg
1750

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

1766

Teol.
Pred. Tillf.
(Br)

Agtenskapet;

under bild af

En mödosam Skepsfart,

vid

1766
1700-1829

Skepparens,

Äreborne och Wälbefarne

Anders Lörsons,

samt

HJORTBERG, G. F. Jungfruns,

Äreborna och Gudfruktiga

Börta Peterssons,

ägta förbindelse på Bongsbo,

uti et wälment

Bröllops-tal

förelärdt af

Gustaf Frid. Hjortberg.

Götheborg, trykt hos Immanuel Smitt, K. S. B.

Äreborne och Wälbefarne
Skepparen
Sans Petersson,
med
Des R. Hustru, Barn och
Slägtingar,
önskas Råd och Wälsignelse!

Jag fulgör nu Eder begäran, och öfwer-
lemnar det Bröllops-tal, som jag hölt
wid Eder R. Dotters inträde uti ägtenkap.

Jag nyttjar ock detta tillfället, at, utan smie-
ker, offenteligen berömma den faderliga och
styt-

X • X

3

skyldiga nit samt omhugsan, som J så märkelligen å daga lagt uti Edra Barns hederliga och anständiga upfostran i Christendoms kundskap och seder.

J hafwen, framför många uti Edert stånd, wisat, at J lemmat Edra Barn, uti god upfoðsel, det bästa Urswet, som hwarcken af rost eller mal förtåres.

J bören därföre hedras, och Edra Barn lära slåta glädje-blomster i Edra tillkommande grå hår.

Eder och Eder K. Hustrus, Barns och samtelige mine K. Åhörars walgång, är, för öfrigt, min beständiga fågnad.

G. F. S.

* * * *

A 2

Min

Min K. Brudgumme och Brud,
 samt
 närvarande Heder: och Kärlekswärde
Bröllopsgäster.

Så Man, jag ser, at seglatsen wil wara med wedermöda. Desse woro Apostelens Pauli ord til et selskap, som med honom woro stadda up på en sjöresa til Rom; då Han, medelst ständiga motwindar och den infällande sena årstiden, befant, at de dageligen stodo i fara för wädrets wäldsamheter och hafwets brusande wågor. **I** Man, sade Han, jag ser, at seglatsen, eller wår nu begynda stesfart, wil wara med wedermöda. Apostil. G. 27, v. 10.

Skyp och sjöfart är ofelbart ibland de aldraäldste påfund och betydande inrätningar, hwartil Den store Guden gifwet anledning, då Han til Noach gaf utkast, at uptima Arkten.

Den ewiga Godheten hade öfwer 1600 år lemnat den första werlden de wördanswärdaste prof af sit omäteliga tålmodis djup; men Des lika så höga råtfärdighet behagade besluta, at, under haf och floders owanliga utbrot, förwässa och släcka den häftigt i människtjo: hjertan brinnande lustars eld.

Den

Den Himmelske Wissheten fant likwål utwåg, at bi-
 behålla 8 själar, som ej allenast skulle wara wiennen
 af en alsmågtig råtsfärdighet, utan ock en bördig stam-
 rot til en ny werld. Skaparens höga ära kunde ej öf-
 werhöljas af den almånna flodens wågor; därföre
 måste en flytande boning bära dem, som skulle blifwa
 wiennen af Dens alsmagt, som war himmelens Gud,
 watnets Skapare och all kreaturs HErr. En Ark,
 som den i Skriften kallas, blef då bygd til 300 alnars
 längd, 30 alnars högd och 50 alnars bredd af furoträd,
 hwilken, ehuru den i Wissh. 14: 6. kallas et skep, lik-
 wål hwarcken i anseende til des inredning, eller andra
 omständigheter, kan komma under namn af skep; men
 så warder kallad förmedelst den affigt därmed erhöfts,
 likasom med skep, hwaruti både folk och waror berym-
 mas. (*)

A 3

Före

(*) Jag har sedt ästänliga, efter inbjudning, gjorda ritningar
 på Noå Ark, dels i form af en lista, dels trekantig efter
 Cajetani och Schickardi mening, dels ock rundad och spitz-
 sad achter och för. Sjelfwa ordet i omrörda stället, bety-
 der en flotta eller brygga, som kunnat haft sina, antingen
 rätt up, eller ock något til botnen, för bättre bärnings skull,
 lutande wåggas eller sidor, och öfwan til något utlagde, som
 waret med et sluttande tak försedt, såsom wåra hus. På
 detta sättet har jag, uti et Cartusian=Closter i Spanien,
 ungefärligen 8 mil ifrån Cadix, sedt en af gammalt furu-
 träd til 3 alnars längd gjord ark, som af Wunkarne där-
 stådes upwisades och, på deras drömmare=wis, sådes wa-
 ra reliquier af Noå arks timber, likasom desse storhugans
 de Antiquarii, för wissa affigter, til at bedraga et i mör-
 kret stadt folk, upwisa taggar af Fråsarens törnekrona
 och stycken af Des kors, hwars fiender de likwål äro.

Före synda: floden talar wäl Helga Skriften ej om
 fley och fjöfart; doch är wäl troligt, at folket uti den
 tid, som war imellan Adams insätjande i Paradiset
 och Noachs inflyttande i Arken, ju intet waret utan
 något medel och utwäg, hwarigenom de kunde komma
 at gagna den frihet och förmån, som stamfadren Adam
 lemnad war, at råda öfwer fiskarna i hafwet, hwilket
 wäl intet beqwämligen kunde ske, med mindre de ju
 måtte hafwa några slags fartug, båtar eller flottar,
 hwarmed de kunde besöka det rika wisterhus, som Ska-
 parens almagt och kärlek lemnat dem på hafwets och
 fjöars rymder; men, sedan Noach hade gjort sin 150.
 dagars resa, så slog wäl intet fel, at icke seglation och
 fjöreför begynte blifwa flera, helst när folket ökade sig
 och Noach hade hållet sifte med sine 3 söner, Sem,
 Cham och Japhet, och gifwet dem anwising til hwar-
 je sin del af den nya werlden.

I Skap. B. 49 Cap. säger den hel. Patriarchen Ja-
 cob, at Sebulon skal bo hos hamnen wid hafwet
 och där, som skeppen läggas i hamn och räcka alt in
 til Sidon. Bileams prophetia är ock tydelig i 4 Mos.
 B. 24: 24. Skeppen, säger Han, af Cittim skola
 fördärflwa Assur och Eber. Prophetissan Debora
 talar ej mindre solklart om fley och fjöfart i Dom. B. 5.
 Hwi bodde Dan, säger Hon, ibland skeppen, och
 Asser sate i haffens hamn.

Troligt synes likwäl, at före Konung Davids och
 Salomons tid hafwer wäl ej särdeles bruk waret af
 fley och fjöfart, hwilken sedermera, efter människjor-
 nas behof, kommet at alt mer och mer tilwäxa, sedan
 Guds

Guds almagt och wisheit så inrättat den stora werldenes bygnad, at haf, strömmar och floder skulle göra delning och afstånd inellan jordenes riken och länder.

I den helga Historien läse wi om Konung Salomons skep, som Han lät bygga i Ezean Geber wid Cloth i de Edomeers land, och Konung Hiram af Tyro sände Salomon af sina skep, at de skulle segla til Ophir, hwarifrån de hwart tredje år kommo igen med 420 centner guld, som ses af 1 Kon. V. 9 Cap. såsom ock i 1 Kon. V. 22. läses om Konung Josaphats skepsfart, fast det gick olyckeligt för Honom, emedan Han inlät sig, emot Guds willja, med den ogudaktige Israels Konung Achab.

Merå kunde jag tala uti detta ämnet af H. Skriften, som förmodeligen ej skulle wara obehageligt för Eder, mine närwarande wänner och Bröllopsgäster, helst I, til större delen, hafwen idkat, och ännu en del ibland Eder idken Sjöfarten.

Jag kunde ock lemna Eder berättelse om de gamle Babyloniers runda iholiga låderskep, hwaraf de Romare sig sedermera uti krig betjente.

Jag kunde tala för Eder om Egyptiernes och Morländernas besynnerliga skepsbygnad af törne och säf, hwarom Esaias något talar i 18 Cap. De fara, säger Han, i rörskep eller säfjeflotta på hafwet.

Uf werldsliga Historien kunde jag ock göra en widlyftig berättelse om den Grekiska skepsflottan, som seglade i 42 samfalte år efter Herculis seger in för Trojam och i 10 år belägrade den samma. Jag kunde tala om det prägtigaste och dyrbaraste skep, som waret i werlden,
näml.

nåml. Konung Sesostris af Egypten, som regerade då
 Simson war Domare i Israel, hwilket märkelige skep
 war af Cedarträd upbygdt på 280 alnars höjd, 38 alnar
 bredt och 48 alnar högt, innantill med guld och utantill
 med silfwer öfwer alla plankor öfwerdraget.

Konung Hierons stora skep af Sicilien kunde ock
 omtalas, som war så stort, at det första resan war la-
 stat med 60000 talenter korn, 20000 talenter kött,
 10000 stora stenkrutor med Sicilianska soltsaker och
 20000 talenter annat swårt gods, förutan skeppets
 egna förnödenheter, hwilket alt säkert öfwer gick 100000
 tunnors drägtighet efter war räkning.

Hela Siciliens bestörtning och förundran öfwer den
 Egyptiska Drottningens Cleopatra dyrbara skep, fun-
 de ock omröras.

Darii och Ferris stora skepsflottar emot de Gräker
 kunde ock omtalas, såsom märkeligt, i det, at den ene
 förlorade, för et stort berg, Athos, wid Macedonien,
 300 skep och på dem öfwer 20000 själar, och den an-
 dre, icke långt därefter, 400 skep med mycket folk och
 gods af guld och silfwer, med mera; men, som mit ån-
 damål wid detta tilfället ej är, at, i dessa ånmen, wara
 widlyftig; ty wil jag afgöra min affigt med detta tal,
 och, til hedersam åminnelse af vårt närwarande
 BRUDEPARS hedersdag, i anledning af Pauli
 andragne ord, Jag ser, at seglatsen wil wara med
 wedermöda, korteligen föreställa

Ugtenskapet, under bild af en mödosam
 Skepsfart.

Det är ej owanligt i H. Skriften, at många saker föreställas under bilder, liknelser och jämförelser med andra ting. Min Frälsare hafwer sjelf wid många tillfällen betjent sig af liknelser: så må ock jag wäl göra wid detta tillfället, då jag talar för et BRUDE-PÅR och Bröllopsgäster, som hafwa begrep om Slep och Sjöfart.

Huru förträffeligen talar icke Apost. Paulus til sin Lärjunge Timotheum i breswetis 1 Cap. då Han, liknelse wis, föreställer tronens och et godt samwetes bortmistande under bild af et slepsbrot; och det förtjenar äfwen, at J. mit K. BRUDE-PÅR, wid tillfälle läsen Kon. Lemuels ord i Ordspr. B. 31 Cap., hwarest Han, ibland annat, liknar en dygdig qwinna wid et Köpmans Slep, som sina bergning sierran isran hemtar.

Med särdeles någo kunna wi ock läsa om Petri stundande Slep i Matth. 8 och 9 Capp., som af Frälsaren blef räddat, och hwarwid den rätta Evangeliska kyrkan plågar förliknas, öfwer hwilken alla wäder blåsa, som Esaias talar i sit 54 Cap. v. 11.

Rådherren i detta Slep är Den Store Immanuel och Frälsaren Jesus Kristus, hwilken är Sin Församlings hufwud. Eph. 1: 22. Styresmän och de som handhafwa detta sleppets ytre wälfärd, är Öfwerheten. Prädikanter och Lärare äro de, som böra handhafwa, at goda waror blifwa i detta Slep inlastade. Compassen är Guds heliga ord, hwarefter detta Slep sin kosa irrätta skal. Masten i Sleet är Frälsarens

Jesu kors och dyra förtjenst, hwarwid de trogne hålla sig fast, likasom seglen warda på et skep wäl fastgjorde och tätt bundne wid rå och mast. Upwakte syndares hjertan äro de segel, hwaruppå den Helige Ande blåser och sätter dem uti et rätt Christendoms lopp. Tron och et fast hopp på den korsfäste Jesum, Ebr. 6: 19, är detta skeps säkra ankar. Guds ords och de helige Sacramenters rätta bruk, såsom den rättroende församlingens wisse kännemärken, äro detta skeps lysande flaggor, och såsom hwarjehanda widriga omständigheter kunna möta et seglande skep, dels igenom sjöröfware, dels igenom klippor och bankar; så förefalla ock, för Christi andeliga skep, många bedrägerier i läran, mycken förargelse och hwarjehanda i hwang gående laster. Kors, bedröfwelse och förföljelse äro de håftige stormar och wattungar, som brusa öfwer detta skep, under det, at cursen och loppet ställes åt Himmelens sälla hamn, och ehuruwäl, ty wär! en eller annan ledamot i den rättroende kyrkan kan lida skepsbrot på trona; så lofwar doch Han, som kan nåpsa wädret och hafwet, at helswetets portar ej skola wara den samma öfwerwäldige. Matth. 16: 18.

Således, så wäl af dessa, som flera bilder, tager jag mig rättighet, at likna Agtenskäpet wid en mödosam Kepsfart.

Hwad beswär, möda och kostnad det fordras, innan man blifwer ägare af et skep, wil jag, såsom oförfaren i sådant werldenes buller, ej omtala; likasom det lärer wara hwarjom bekant, hwad beswär, möda och kost:

Kostnad det fordras, innan wi, efter Förshynens sticketse, draget of så långt fram på denna werldenes wådjobahn, at man kan tråda i ågtenskap, förutan, at när ock et skep är åndteligen färdigt, skal lyfta ankar, hissa segel och gå til sjös: så är man mycken wedermöda underkastad, och, af egen förfarenhet, kan jag med Paulo säga: Jag ser, at seglatsen wil wara med wedermöda.

Wist är wäl det, at samma hand, som wårdar bonden wid plogen på jordenes fäldter, samma hand öpnar ock förorna samt gör wågen tryg på hafswets rymder; men så märkes likwäl för människo-syn närmarre och mera anledning, samt flera tilfällen til wedermöda och swårighet på hafwet, än på landet, ehuru många widriga händelser åstwen där kunna möta of, som för wåra ögon ofsynlige äro.

Så hafwer det ock sin wedermöda och bekymmer, at tråda i ågtenskap, ehuru det ock kan åga sina förmåner. Det kan ock intet annars wara; ty den dom, som Herren afkunnade straxt efter det första Prude-Parets wigsel, då det til Brudgummen hette: Med bekymmer skal Du wåra Dig på markene i alla Dina lifsdagar, och til Bruden hördes desse afswarsamme orden: Jag skal så Dig mycken wedermöda. Skap. B. 3: 16, 17. Desse orden och denne dom behåller säkert sin kraft och sin wårkan intil werldenes ånde; ty de äro talade af den Högsta oföränderliga Sanningen, som ej kan rygga eller ändra sina ord.

Man wäljer sig wäl jett maka, til at med den samma dela sina bekymmer; men den tilökning man wän-
tar sig uti en förmodad förmån, blifwer ofta et tiltä-
gande bekymmer och wedermöda.

Så länge man ligger i hamn med et skep: så haf-
wer man ej så mycket bekymmer, som när man skal
gå til sjö och på tunna plankan förtro sit lif och wäl-
färd åt hafwets stormande wägor: så ock, så länge
man ligger liksom för ankar uti ensamhetens hamn:
så kan man wäl hafwa bekymmer; men när resan
skal ske, ägtenskapet begynnas; så ökes det för twän-
ne och hafwer flera fölgher med sig, samt än ytterli-
gare; likasom man är ofta osäker, då man med et
skep seglar utur den lugna hamnen, hwad stormar,
owäder, molnfulla dagar, mörka oroliga nätter och
farligheter sig yppa kunna på resan: så är man ock
ofta osäker, hwad nögda och glada, eller oroliga och
förtreteliga stunder man uti ägta ståndet kan komma
at råka; ty mången, ibland annat, får erfara san-
ningen af Salomons ord i Ordspr. B. 21 och 30 Capp.
Det är bättre bo uti en worå på taket, än med en trä-
tosam qwinna uti et stort hus; såsom ock mången
får förnimma, med innerlig grämelse och stor wede-
möda, at twärt emot Guds ord, hwarest det heter,
at mannen är qwinnes huswud och förman samt
qwinnan mansens ära, där är ofta mannen qwin-
nans fotapall och qwinnan mansens stam, wanära
och högsta förtret.

Hwad wil wäl jag ock tala om mansens wedermö-
da i sin anletes swett, och qwinmans sorg, som Fräl-
saren

X o X

faren omtalar i Joh. 16: 21. Hafwer en sjöman bekymmer och möda dels, huru han sin rätta kosa segla skal, dels ock, huru han den anförtrödda lasten råt wårda och stöta skal: så hafwer man ock i ågten- skapet nog bekymmer, möda och omhugsan, huru de af Herren anförtrödde lifsfrugter må råt wårdas, stötas, upfostras och rätteligen handledas.

Tråffa stormar, owäder och bedröfweliga händelser som oftast in under sjöfarten; så händer ock som of- tast uti ågta ståndet, at många motgångs och bedröf- welsers stormar kunna med samma obehageliga wis- het infalla så för ågta folk, som för sjöfarande.

Skulle ock de swåraste sorger och mest rörande be- dröfwelser til en tid wara borta ifrån ågta ståndet: så kunna de ändå ej alltid uti en förgångelig och bedröf- welig werld saknas. Ehuru starkt ågta bandet bin- des: så rår ändå en gång dödsens skarpa lia uppå det samma. När man skal sükna sin kära maka ibland sit och de lefwandes sällskap, och hustrun stå wid man- nens säng, at åskåda de sidske ögnestasten och undsä det sidska samntag: så kan sådant ej aflöpa utan strida tårar, som hopetals witna om sorger och wedermöda. Ju kärare sammanlefnaden waret; ju swårare blif- wer stilsmissan, hwilken är så ofelbar och wis, som sjelfwa ågta föreningen, och ofta är det den minsta tiden, af wår lefnad, som wi uti et nögd och ljusligt ågtenskap tilbringa. Hela wår lifstid är ej annat, än en stadig gång til döden. Wi sätte ej förr den ene foten i werlden, förr än den andre sättes i grafwen.

Man lägges i waggan med bekymmer, och om wi sjelfwe ej weta och känna det, så blifwa wåre närmas-
ste därmed så mycket mera öfwerhopade. Et blom-
ster wåxer up på det ljufsigaste fält och i den lugnaste
dal; men får doch ej alltid, under sommarens korta
stunder, stå orördt af stormars och orwåders håftiga
anfall. Människjan wåxer up, som et blomster; men
wisnar bort, och under sin frodigaste wårt, som oro-
as af många tilfälligheter, skyndar hon sig til den torf-
wan, hwaraf hon tagen är. Wi sättas i brudstol
med bekymmer, och då tager det råt för alfwär sin
början hos oss sjelfwe. Wi läggas i wår sidsa säng,
lif:kistan, med gråt och tårar, som då gör wåra när-
maste wänners ögon flytande; och se! detta är hela
hårligheten af wår lefnad: aflas, födas, wåra, agas,
tuftas, arbeta, tråla, gistas, sjukna, dö: så at jag
törs wål råfna ifrån Konunga: thronen in til lågsta
hyddan, at detta är en ofelbar sanning: En usel och
jämmerlig ting är med alla människior, Svr. 40: 1.
Och, i många affeenden, må det med Paulo sägas:
Jag ser, at seglatsen, människjans födsel, barndom,
ungdom, medålder, ågtenstaps: och hela lefnadstid
wil wara med wedermöda.

Men, mit K. BRUDE: PÅR och närwarande
K. Wänner, J lären intet nu säga om mig, som
David sade, då en kom och bebådade honom seger:
Det är en god man, som bär oss god tidning.

Det skulle wål och synas besynnerligt, at tala om
sorg, bekymmer, wedermöda och bedröfwelse på Edar
heders:

X • X

heders och glädjedag, om jag intet kunde tillfika lemna Eder bot emot de sting, som kunna kännas i Edra sinnen.

Det är lätt, at segla, när winden blåser råt i seglen; men man måste under den klare dagen bereda sig, at emottaga den mulne, och efter hafwets buller och oro, är glädje, at träffa en säker hamn. Så wil ock jag wisa Eder en hamn, för Edert hops ankar, med en fast grund, Edar Frälsares kärleks stöte; ty en annan grund til nåd, til tröst, til råtfärdigelse, til helgelse, til lif och salighet kan ingen lägga, utan den som af Gud lagd är, före werldenes begynnelse, **JESUS CHRISTUS**. Här finner Noachs hustru, en trött och bekymrad själ, det hon kan hwila sig på. Månniskjones Son hade wäl intet det Han kunde skyla sit hufwud under; men Han har dock låtet öyna sin sida, hwaruti Guds barn kunna stanna et tag och en boning, at skyla sig under, när sätan ryter, när werlden rasar, när olyckswägorna swalla, när bedröfwellesses stormarne blåsa; Ty då är min Tilflygt sem Din Sär, **HERRE JESU** fromme; När synd och död Tilfogar nöd, Jag ro i dem bekommer.

Här är den rätta salwan i Gilead, som kan läka särada sinnen. Här är den wind, som kan blåsa i Edra lyckos segel; så at, om J skulle finna det om ägtensskapet, som Paulus sade om seglatsen, eller sjöfarten: wi se, at den wil wara med wedermöda: så kunnen J ock med samme Apostel säga: wi förmå all ting igenom **JESUM CHRISTUM**, den ock mäktiga gör.

Zager

Tager då denne Styremannen med Eder om bord
i Edert ägtenkaps-skep. Låter Honom i alt Edert
företagande sitta wid styret: det kan intet wara i wi-
sare och säkrare händer. När Jesus war med i Pe-
tri skep: så kunde wäl en håstig storm upkomma; men
ingen fara, när Han war med i följe, som kunde nå-
sa wädret och hafwet. Lugn och stilla wäder är intet
altid nyttigt för sjömannen. Hafwets brusande böl-
jor skölja mycken orenlighet af skeppet, och wädrets
stormande bidrager ofta til införande i en god hamn.
En sjöman får bereda sig på både godt och ondt, så
snart han satt foten i skeppet. Rätta folk, så snart de
stigit inom brudstolen, få taga emot de omkiften af
glädje och sorg, nöge och wedermöda, som den Högsta
Wisheten wil utdela. Här stå wi prof, och wi äro
ej fulmyndige, före än wi uti wårt sidska kämpat en
god tronens kamp, då wi hafwe arfwet, at wänta i en
säll ewighet. Wi äro barn och få nöga oss med wår
Faders behag, som, til wår fördel, skiftar om med
dag och natt, med regn och solken, med storm och lugn.
Så wi än här säga: wi se, at seglatsen, eller wår wan-
dring, på denna werldens stormande haf, wil wara
med wedermöda och bekymmer: så Gud låte oss, wid
wår seglations eller wandrings slut, få säga: Wi haf-
we hållet trona och fattat et erwinnerligt lif, härefter är
oss förwarad råtsfärdighetenes och härlighetenes tron
i den himmelska Bröllops-salen. Amen!

www.books2ebooks.eu